

Neviim (prophètes) - Jérémie

Chapter 7

- 7,1 הדבר אשר היה אל-ירמיהו, מאת יהוה לאמר.
- 7,2 עמד, בשער בית יהוה, וקראת שם, את-הדבר הזה; ואמרת שמעו דבר-יהוה, כל-יהודה הבאים בשערים האלה, להשתחוות, ליהוה. {ס}
- 7,3 כה-אמר יהוה צבאות, אלהי ישראל, היטיבו דרכיכם, ומעלליכם; ואשכנה אתכם, במקום הזה.
- 7,4 אל-תבטחו לכם, אל-דברי השקר לאמר: היכל יהוה היכל יהוה, היכל יהוה המה.
- 7,5 כי אם-היטיב תיטיבו, את-דרכיכם ואת-מעלליכם: אם-עשו תעשו משפט, בין איש ובין רעהו.
- 7,6 גר יתום, ואלמנה, לא תעשקו, ודם נקי, אל-תשפכו במקום הזה; ואחרי אלהים אחרים לא תלכו, לרע לכם.
- 7,7 ושכנתי אתכם, במקום הזה--בארץ, אשר בתתי לאבותיכם: למן-עולם, ועד-עולם.
- 7,8 הנה אתם בטחים לכם, על-דברי השקר--לבלתי, הועיל.
- 7,9 הגנב רצח ונאף, והשבע לשקר וקטר לבצעל; והלך, אחרי אלהים אחרים--אשר לא-ידעתם.
- 7,10 ובאתם ועמדתם לפני, בבית הזה אשר נקרא-שמי עליו, ואמרתם, נצלנו--למען עשות, את כל-התועבות האלה.
- 7,11 המערת פרצים, היה הבית הזה אשר-נקרא-שמי עליו--בעיניכם; גם אנכי הנה ראיתי, וגם-יהוה.
- 7,12 כי לכו-נא, אל-מקומי אשר בשילו, אשר שכנתי שמי שם, בראשונה; וראו, את אשר-עשיתי לו, מפני, רעת עמי ישראל.
- 7,13 ועתה, יען עשותכם את-כל-המעשים האלה--וגם-יהוה; ואדבר אליכם השכם ודבר, ולא שמעתם, ואקרא אתכם, ולא עניתם.
- 7,14 ועשיתי לבית אשר נקרא-שמי עליו, אשר אתם בטחים בו, אשר אתם בטחים, אשר-בתתי לכם ולאבותיכם--כאשר עשיתי, לשלו.
- 7,15 והשלכתי אתכם, מעל פני, כאשר השלכתי את-כל-אחייכם, את כל-זרע אפרים. {פ}
- 7,16 ואמה אל-תתפלל בעד-העם הזה, ואל-תשא בעדם רנה ותפלה--ואל-תפגע-בי: כי-אינני שמע, אתך.
- 7,17 האינך ראה, מה המה עשים בערי יהודה, ובחצות, וירושלם.
- 7,18 הגבים מלקטים עצים, והאבות מבערים את-האש, והגושים, לשות בצק: לעשות כונים למלכת השמים, והסך גסכים לאלהים אחרים--למען, הכעסני.
- 7,19 האתי הם מכעסים, וגם-יהוה; הלוא אתם, למען בשת פניהם.
- 7,20 לכן כה-אמר אדני יהוה, הנה אפילו סמתי בתכת אל-המקום הזה, על-האדם ועל-הבהמה, ועל-עץ השדה ועל-פרי האדמה; ובערה, ולא תכבה. {פ}
- 7,21 כה אמר יהוה צבאות, אלהי ישראל: עלותיכם ספו על-זבחיכם, ואכלו בשר.
- 7,22 כי לא-דברתי את-אבותיכם, ולא צויתים, ביום הוציא (הוציא) אותם, מארץ מצרים--על-דברי עולה, וזבח.
- 7,23 כי אם-את-הדבר הזה צויתי אותם לאמר, שמעו בקולי--והייתי לכם לאלהים, ואתם תהיו-לי לעם; והלכתם, בכל-הדרך אשר אצוה אתכם, למען, ייטב לכם.
- 7,24 ולא שמעו, ולא-הטו את-אזנם, וילכו במעצות, בשררות לבם הרע; ויהיו לאחור, ולא לפנים.
- 7,25 למן-היום, אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים, עד, היום הזה--ואשלח אליכם את-כל-עבדי הנביאים, יום השכם ושלח.
- 7,26 ולוא שמעו אלי, ולא הטו את-אזנם; ויקשו, את-ערפם--הרעו, מאבותם.
- 7,27 ודברת אליהם את-כל-הדברים האלה, ולא ישמעו אלי; וקראת אליהם, ולא יענוכה.
- 7,28 ואמרת אליהם, זה הגוי אשר לוא-שמעו בקול יהוה אלהיו, ולא לקחו, מוסר; אבדה, האמונה, ונכרתה, מפיהם. {ס}
- 7,29 גזי גזר, והשליכי, ושאי על-שפים קיבה: כי מאס יהוה, ויטש את-דור עבכתו.
- 7,30 כי-עשו בני-יהודה הרע בעיני, וגם-יהוה: שמו שקוציהם, בבית אשר-נקרא-שמי עליו--לטמאו.

- 7,31 יבנו במות התפת, אשר בגיא בן-הנם, לשרף את-בניהם ואת-בנותיהם, באש--אשר לא צויתי, ולא עלתה על-לבי. {פ}
- 7,32 לכן הנה-ימים באים, באם-יהוה, ולא-יאמר עוד התפת וגיא בן-הנם, כי אם-גיא ההרבה; וקברו בתפת, מאין מקום.
- 7,33 וקמה נבלת העם הזה, למאכל, לעוף השמים, ולבהמת הארץ; ואין, מסריד.
- 7,34 והשבתי מערי יהודה, ומחצות ירושלים, קול ששון וקול שמחה, קול סמן וקול כלה: כי לחרבה, תקיה הארץ.